

Тазкия дарслари (164-дарс). Тоатни ошкора қилиш ва гуноҳни беркитишга рухсат

17:00 / 18.12.2021 2484

Тоатни махфий қилишда ихлос ва риёдан сақланиш фойдаси бор. Тоатни ошкора қилишда эса бирорларнинг эргашиши ва одамларга яхшиликни тарғиб қилиш фойдаси ҳам бор.

Ҳажга ўхшаш ибодатларни эса махфий қилишнинг умуман иложи йўқ. Бас, шундай экан, амални ошкора қилган одам қалбини қузатиб бориши лозим. Токи унда махфий риёning муҳаббати пайдо бўлиб қолмасин. Доимо одамлар эргашишини ният қилиб турсин.

Бас, кимнинг иродаси кучли бўлиб, ихлоси нафсига эгалик қилолса, унинг наздида одамларнинг мақтови ва қоралови ҳеч нарса бўлмай қолса, амалини ошкора қилавериши мумкин. Чунки яхшиликка тарғиб қилиш яхшилиkdir.

Салафи солиҳларнинг бир жамоалари одамлар ўrnak олиши учун ўзларининг аҳволи шарифларидан баъзиларини ошкора қиласар эдилар. Улардан бирлари жон таслим қилиш пайти келганда: «Менга йиғламанглар! Мен мусулмон бўлганимдан буён бирор оғиз хато гап гапирганим йўқ», деган.

Абу Бакр ибн Айёш раҳимаҳуллоҳу ўғлига: «Бу ҳужрада Аллоҳ таолога маъсият қилишдан ҳазир бўл! Мен унда ўн икки минг марта хатм

қилғанман», деган.

Баъзи кишилар гуноҳни беркитишни риё деб ўйлайдилар. Аслида эса ундаи эмас. Риё қилмайдиган содик банда ўзидан маъсият содир бўлганда уни беркитса, жоиз. Чунки Аллоҳ таоло гуноҳларнинг ошкора қилинишини ёқтирумайди ва беркитилишини яхши кўради.

Абдуллоҳ ибн Масъуд розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

«Бир одам Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига келиб:

«Эй Аллоҳнинг Расули, мен шаҳарнинг четида бир аёл билан бирга бўлдим, у билан жинсий алоқа қилмадим-у, бошқасини қилдим. Мана, мен турибман, нима қилсангиз, майли», деди. Умар розияллоҳу анҳу унга:

«Аллоҳ сени беркитибди, сен ҳам ўзингни беркитганингда эди...» деди.

Набий соллаллоху алайҳи васаллам у одамга ҳеч нарса демадилар. У ўрнидан туриб, жўнаб кетди. Набий соллаллоху алайҳи васаллам унинг ортидан бир кишини юбордилар. У бориб, ҳалиги одамни чақирди-да, унга:

«Наҳорнинг икки тарафида ва кечанинг бир бўлагида намозни тўқис адоқил! Албатта, яхшиликлар ёмонликларни кетказади. Бу эса эсловчиларга эслатмадир», оятини ўқиб берди.

У ердаги одамлардан бири:

«Эй Аллоҳнинг Набийси, бу унинг ўзига хосми?» деди. У зот:

«Йўқ! Барча одамларга», дедилар».

Бухорий, Муслим, Абу Довуд, Термизий ва Насоий ривоят қилишган.

هَلْلَا ىَلْصَنْ يَبْنَلَا دَنْعُ تَنْكَ هَلْأَقُ دَنْعُ هَلْلَا يَصَرِّ كَلْأَمْ نَبِسَنَأً نَعْهُمْ قَافْ أَدَحْ تَبَصَّأً يَنِإِ هَلْلَا لُوسَرْ أَيِ هَلْأَقَفْ لُجَرْ هَأَجَافْ مَلْسَو هَيَلْعَ يَبْنَلَا عَمْ يَلْصَفْ هَأَلْصَنْلَا تَرَضَحَو هَلْأَقُ دَنْعُ هَلْأَسَيْ مَلَو هَلْأَقَ هَيَلْعَ مَلْسَو هَيَلْعَ هَلْلَا ىَلْصَنْ يَبْنَلَا هَلْلَا يَصَقْ أَمَلَفْ ، مَلْسَو هَيَلْعَ هَلْلَا ىَلْصَنْ يَفْ مَقْأَافْ أَدَحْ تَبَصَّأً يَنِإِ هَلْلَا لُوسَرْ أَيِ هَلْأَقَفْ لُجَرْلَا يَلِإِ مَأَقْ هَأَلْصَنْلَا هَلْلَا نِإَفْ «هَلْأَقْ مَعَنْ هَلْأَقْ»؟ أَنَعَمْ تَيَّلَصْ دَقَسْيَلَأْ «هَلْأَقْ هَلْلَا بَاتَكْ يَرَاجُبْلَا هَأَورْ .» كَبْنَدَكْلَ رَفَعْ دَقْ

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларида эдим, бир киши келиб: «Эй Аллоҳнинг Расули, мен ҳаддга (зино жазосига) лойик иш қилдим. Уни менга жорий қилинг», деди.

Ул зот ундан у нима эканини сўрамадилар. Намоз вақти бўлди. Ҳалиги одам Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга намоз ўқиди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намозни ўқиб бўлганларидан сўнг, ҳалиги одам ўрнидан туриб:

«Эй Аллоҳнинг Расули, мен ҳаддга лойик иш қилдим, менга Аллоҳнинг ҳукмини жорий этинг», деди. Ул зот:

«Биз билан намоз ўқидингми?» дедилар. У:

«Ха», деди.

«Батаҳқиқ, Аллоҳ сенинг гуноҳингни мағфират қилди», дедилар у зот».

Бухорий ривоят қилган.

Ҳа, банда гуноҳ қилган бўлса ҳам, қалбида Аллоҳ таоло мұхабbat қилган нарсаларга мұхабbat бўлиши мумкин.

Риёдан қўрқиб тоатни тарк қилишда ҳам ҳолатга қаралади. Агар амалнинг сабаби дунё бўлса, уни тарк қилиш лозим. Чунки бундай амал тоат эмас, маъсиятдир. Агар амалнинг боиси дин ва холис Аллоҳ таолонинг розилиги бўлса, уни тарк қилиш лозим эмас. Чунки бундай ибодат риёга кирмайди.

Шунингдек, риё дейилишидан қўрқиб, амални тарк қилиш дуруст эмас.

Чунки бу шайтоннинг ҳийлаларидандир.

«Рұхий тарбия» китоби асосида тайёрланди